

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 103 (1054)

Ceturtdien, 1957. g. 29. augustā

8. gads

Spraigāku lopkopības darbinieku socialistisko sacensību

Katra pasākuma, katra darba gala iznākumu nosaka cilvēki, tie, kas veic šo darbu. Tā tas ir arī lopkopībā. Vienā kolchozā bagātīgas lopbarības devas. Lūk, ir arī piens, gaļa un citi lopkopības produkti. Otrā kolchozā lopbarības maz, tās trūkst. Lūk, arī piena te izslauc maz, maz ražo gaļas. Bet kas gatavo lopbarību, kopj lopus utt.? To veic cilvēki: slaucējas, cūkkopes, teļu kopējas, putnkopji, kolchoznieki, brigādiēri, specialisti, visi tie, kas strādā kolchoza laukos.

Ja apskatām triju kaimiņu kolchozu „Nākotnes”, Molotova un Čapajeva vārdā nosauktā lopkopību, tad spīgti redzams, kā cilvēki izšķir kolchoza sabiedriskās lopkopības likteni. Kolchozā „Nākotne” ir pieredzes bagāti lopkopji, kas savām rokām izaudzējuši labas govīs, cūkas un aitas. No gada gadā viņi iegūst labu liellopu, sivēnu un aitu pieaugumu. Ar katru gadu arvien palielinās lopu produktivitāte.

Šajā kolchozā starp visiem lopkopjiem izvērsusies spraiga socialistiskā sacensība. Katrs cenšas strādāt tā, lai gūtu labākus panākumus, lai vairāk dotu valstij piena un gaļas, lai lielāki būtu kolchoza un kolchoznieku ienākumi. Kolchoza slaucēju priekšgalā iet jau daudzus gadus mums pazīstamā labākā slaucēja Emīlija Švirkste. Šogad septiņu mēnešu laikā viņa ieguvusi 1907 litrus piena no katras govīs. Nesen slaucēja Emīlija Švirkste bija aizbraukusi uz kolchozu „Strauts”, kur kopā ar šī kolchoza slaucējām pārrunāja par slaucēju darbu, pastāstīja par saviem sasniegumiem un kā viņa tos panāk.

Kolchoza valde (priekšsēdētājs b. Rušenieks) brigādēs cenšas radīt labvēlīgus apstākļus, lai lopkopju darbs būtu augsti produktīvs. Te tiek izveidota stabila lopbarības bāze. Bez ābolīna, kartupeļiem un lopbarības bietēm šeit 12 ha platībā audzē kukuruzu, kura šogad sola vismaz 300—400 cent zaļās masas no ha.

Līdz 1956. gadam Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā lopkopība bija nolaiestā stāvoklī. Govju un cūku kūtijs bija neiz-

brienami dubļi, trūka lopbarības. Toties tagad šādu apkaunojošu faktu kolchozā nav. Priekšzīmīga kārtība ieviesta kā govju, tā arī cūku fermās. Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā lopkopība arvien iet uz augšu. Uz 1. augustu no katras govīs šeit bija izslaukti 1300 kg piena, kas uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes sastāda 150 cent. Piena ražošanā tas ieņem otro vietu rajonā. Par 2000 litru piena izslaukumu no vienas govīs sacenšas Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza slaucējas ar Krustpils rajona kolchoza „Leņina karogs” slaucējām. Savas saistības viņas izpildīs. Tā paša kolchoza cūkkopes cīnās par 65 centneru cūkgaļas saražošanu uz 100 ha aramzemes. Saistību izpilde nodrošināta. To viņas apliecina ar darbiem. Pašreiz nobarošanā atrodas ap 300 bekonu, kurus no septembra līdz decembrim nodos valstij.

Kolchoza valde un brigādiēri rūpējas par lopbarības sagatavošanu pietiekšā daudzumā. Šogad šeit izaugusi laba kartupeļu un lopbarības biešu raža. 40 ha platībā izauga kukurūza, kura dod 500—600 centneru zaļās masas no hektara. Desmit tonnas skābbarības šeit saņems katra slaucama govīs.

Pavisam citādi ir Molotova vārdā nosauktajā kolchozā (priekšsēdētājs b. Muļenieks). Septiņu mēnešu laikā kolchozā no 1 govīs izslaukts par 600 kg piena mazāk kā kolchozā „Nākotne”. Labu neko nesola arī pašreizējā bezrūpība par lopbarību. Uz vienu govi sagatavotas tikai pusotras tonnas skābbarības. 6 ha platībā iestāta kukurūza palika neizravēta. Kādu gan ražu tā var dot, ja pašreiz tā ir 30—40 cm gara. Par sulīgās barības sagatavošanu nerūpējas ne kolchoza valde, ne specialisti, ne brigādiēri, ne paši lopkopji.

Tā tas tomēr palikt nevar. Nedrīkst ar to samierināties arī partijas pirmorganizācija. Plašāk jāizvērs socialistiskā sacensība lopkopju vidū, lai pēc iespējas panāktu nokavēto, bet tajos kolchozos, kur saistību izpilde nodrošināta, lai tās ievērojami pārsniegtu.

PSRS Augstākās Padomes Prezidija

DEKRETS Par PSRS arodbiedrību apbalvošanu ar Leņina ordeni

Sakarā ar piecdesmito gadadienu, kopš Krievijā nodibinātas pirmās revolucionārās arodbiedrības, kā arī ievērojot Padomju Savienības strādnieku šķiras arodorganizāciju izcilos nopelnus socialistiskajā celtniecībā un arodbiedrību kā komunisma skolas svarīgo audzinošo lomu — apbalvot PSRS arodbiedrības ar Leņina ordeni.

PSRS Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētājs
K. VOROŠILOVS

PSRS Augstākās Padomes Prezidija Sekretars
M. GEORGADZE

Maskavā, Kremli

1957. gada 20. augustā.

Čakli plūc linus...

Pašlaik kolchozā „Zelta vārpa” spraigi rit linu novākšanas darbi. Lini dod lielu daļu no visiem kolchoza ienākumiem. Arteļa biedri to saprot un tāpēc, neraugoties uz sliktajiem laika apstākļiem, linu novākšana rit pilnā sparā.

Linus novāc arī kolchoza II brigades (brigadieris b. Zundāns) laudis. Šeit lini iesēti 15 ha platībā. No tiem jau vairāk kā puse noplūkti un atlikušos tuvākajās dienās cer arī pabeigt. Brigades laudis linus plūc ar rokām. Kā labākās plūcējas atzīmējamās Johanna Silava, Vera Bortņikova

un Fedora Cvetkova, kas savas izstrādes normas krietni pārsniedz.

Noplūktos linus tūlīt saved vienā vietā, kur tos atpogalo. Šeit labi strādā Markots, Jānis Pētera d., Tichons Ivanovs, Veigurs, Jānis Donata d. un citi. Atpogalotos linus steidz iemērt mērkos, kur tos nogādā ar kolchoza traktoru.

Šiem darba pirmrindniekiem jāseko pārējiem arteļa biedriem lai ar labām sekām sagaidītu Lielās Oktobra revolūcijas 40. gadadienu.

Z. Vārpa

...Un ved tos šķūnos

Ik gadus mūsu rajona kolchozi no līnēm ieņem 60—80 procentu no kopējiem naudas ienākumiem, jo šiem kolchoziem katrs hektars dod 10—20 tūkstoš rubļu ienākumu un pat vairāk. Bet nav nevienam arī noslēpums, ka kolchozā „Uzvara” ik gadus no šīs ienesīgās lauksaimniecības nozares ieņēma niecīgus ienākumus.

Glūži dabīgi rodas jautājums, vai tad „Uzvarā” lini neaug? Nē, glūži otrādi, arteļi katru gadu izauga varēni lini, vienīgi katru gadu arteļa biedri šo vērtīgo šķiedru sapūdēja.

Šogad arteļa kolchoznieki nolēma neatkārtot ik gadus pielaistās kļūdas un tagad čakli strādā pie šīs vērtīgās kultūras novākšanas.

Lai gan linkopība arteļim nav devusi gandrīz nekādu ienākumu, tomēr arteļi netrūkst labu linkopju, kas ziņā, ka linu produkcijas daudzums un labums nav atka-

guši, bet gan pats atbildīgākais darbs sākas ar linu plūcšanu, tai sekojošu atpogalošanu, mērcēšanu, izklāšanu utt. Lūk, šajos darba posmos arī ir izšķiras šķiedras liktenis. Kā pirmie arteļi linu plūcšanu uzsāka II kompleksās brigades kolchoznieki, kas tad arī pēc novākšanas sāka nopietni rūpēties par izaudzēto ražu.

Brigades kolchoznieki Viktors Vaivods, Evalds Smolenskis kopīgi ar posminieku b. Kancānu savlaicīgi veica linu atpogalošanu un apmērķšanu, pēc tam rūpīgi sekoja, lai mērkos lini nepārmirktu. Tiklīdz stiebrīpi bija pietiekoši izmērcēti, tos tūlīt izvilka un izklāja.

20. augustā II brigades kolchoznieki, izmantojot labvēlīgos laika apstākļus, jau sacēla pirmos linus, kas novākti no 5 ha platības. Lai nepieļautu to, ka sausie linu stiebrīpi vēl varētu salīst, tad saceltos stiebrīpus tūlīt sasēja kūļos, bet Viktors Vaivods

Uz izstrādes dienām avansā izsniedz jaunās labības graudus

Kolchoza „Druva” darbarūki šogad izaudzēja bagātu rudzu ražu. Šo ražu arteļa biedri laikā novāca un nokūla. Tagad jaunās ražas graudi sabērti kolchoza klētīs.

Šinīs dienās par pirmajā pusgadā nopelnītajām izstrādes dienām izsniedz avansā jaunās ražas graudus pa 2 kg uz vienu izstrādes dienu.

Čaklajiem arteļa biedriem iznāks krietni daudz jaunās maizes. Tā Anna Skrūzmane saņems 1.136 kg, slaucēja Anna Briška—1.300 kg, cūkkope Antonija Lazdāne—1072 kg.

Arī gados vecie kolchoznieki kā 68 gadus vecais Alberts Švirksts, kas pirmajā pusgadā izstrādājis 168 darba dienas, 3. brigades laukkopis Jānis Riekstiņš—220 izstrādes dienas, un Juris Ancāns—170 izstrādes dienas, saņems avansā jauno maizi.

Kolchozā labi strādājušas Līvānu I vidusskolas skolnieces Marija Veigure, kas izstrādājusi 65 un Paulīne Lazdāne—50 izstrādes dienas.

Bet tādas kolchoznieces kā Ancāne, Veronika Pētera m., kas līdz šim nav nopelnījusi nevienu izstrādes dienu un Veronika Mālniece ar 14 izstrādes dienām, labību avansā nesaņems, bet pēdējā—ļoti maz.

V. Cirsenieks,
kolchoza „Druva” rēķinvedis

kopā ar Imantu Kancānu saveda tos šķūnī. Pavisam pirmajā dienā šķūnī ievada vairāk kā 80 cent augstvērtīgu stiebrīpu.

Linu sacelšanā un sasiešanā kūļos sevišķi čakli strādāja Berta Vaivode, Leontīne Stūriška, Irma Cepļa, Cepurīte, Dzene un citas.

Izmērcēto linu sacelšanu uzsāka arī III kompleksās brigades (brigadieris b. Lazda) kolchoznieki. Šeit sacelšanā čakli strādāja Alma Ziemeļe, kā arī skolēni Jānis Lazda un Jānis Salietis, kas dienā sacēla linus no 1,5 ha apklatās platības katrs.

Linu posminieki Kazimīrs Vingris un Jānis Salietis tūlīt veica sacelto linu stiebrīpu sasiešanu kūļos un ievēšanu šķūņos. Arī šajā brigādē pirmajā dienā ievada vairāk kā 50 cent stiebrīpu. Pašlaik šinī brigādē ievesti vairāk kā 80 cent stiebrīpu.

O. Smilga

Līvānu rajona skolotāju augusta konference

26. augustā Līvānu 1. vidusskolā pulcējās visu rajona skolu skolotāji uz savu rudens konferenci.

Ar nopietnu uzmanību skolotāji klausījās tautas izglītības nodaļas inspektora b. Rumbas referātu „Mācību stunda un tās kvalitātes uzlabošana”.

Mūsu rajonā skolotāji veikusi lielu darbu izglītības laukā. 1956./57. mācību gadu rajona skolas beidza ar 88 procentu sekmību. Skolēnu zināšanas kļuvas dziļākas un satura ziņā bagātākas. Pelēkāres pamatskolas pārzinis b. Ignatans panācis simtprocentīgu sekmību. Viņa skolas audzēkņi, aizejot uz Rudzētu vidusskolas 5. klasi, mācās labi un teicami. Interesantas un pilnvērtīgas stundas sniedza Valaine no Gaiņu 7-gadīgās skolas, Vilcāne no Vanagu 7-gadīgās skolas, Serova no II vidusskolas, Kristovska, Pinkule un Asare no 1. vidusskolas un citi.

Tomēr skolu darbā vēl virkne „brāķa”. Visās rajona skolās 102 audzēkņiem bija pēceksamēni rudenī, bet 167 audzēkņi tika atstāti uz otru gadu, proti: viena rajona 7-gadīgā skola izrādās izolēta, brāķis par vairāk kā 100.000 rubļiem. Līvānu II vidusskolā gala eksāmenus 10. klase nokārtoja 60-procentīgi.

Skolotāju darbs prasa rūpīgu pieeju mācībām, stunda jāpadara interesanta, kā to veic Sutru 7-gadīgās skolas direktors b. Bacāns. Bet Pētermuižas skolotāja L. Sukaruka stundas laikā bija spiesta griezties pie hospitējošā nodaļas darbinieka, lai palīdz izskaidrot jauno vielu audzēkņiem. Gadās arī tā, kā, piemēram, Ezeru pamatskolā, kur skolotāja īsti nezina, cik savienoto republiku ir Pa-

domju Savienībā. Rimicānu 7-gadīgās skolas direktors b. Zurza gan mēģināja attaisnot, ka skolotāja nelasot laikrakstus, tādēļ lūk, nezina.

Kaut gan pēc dažām dienām sāksies mācību gads, vēl dažas skolas nav nobeigušas remontu, nav salaboti uzskates līdzekļi.

Pēc referāta izvērsās dzīvas debates, lai gan ļoti piesardzīgā tonī. Vienīgi 1. vidusskolas direktore b. Gorbunova kritizēja nodaļas darba stilu un atkārtosanos, izceļot labākos darbiniekus. Gaiņu 7-gadīgās skolas direktors b. Valainis norādīja, ka skolotāja darba stils un veiksmes ļoti atkarīgi no paša cilvēka. Skolotāja Zalāne strādā tikai pirmo gadu pēc pedagogiskās skolas beigšanas, bet stundas interesantas, disciplina laba. Turpretī neciešams darba stils ir vienai vai otrai sirmajai skolotājai. Viņu audzēkņi nemācās, ir nedisciplinēti. Katram skolotājam nopietni jādomā par sava darba prasmes izkopšanu. Madalīņas pamatskolas pārzinis b. Dimants pelnīti kritizēja skolotāja darba rezultātus, ja audzēkņi nemil praktisko darbu. Skolēna nosaukuma vietā viņš ieteic lietot „audzēkņis”, jo tas vairāk un tuvāk izsaka paša skolotāja darba kārtību.

Komjaunatnes rajona komitejas skolu daļas vadītāja b. Švirkste norādīja, ka reizēm, kad tuvojas kontrole, mūsu rajona skolotāji pārspīlēti runā par antirelīģisko propagandu, lietojot to vietā un nevietā. Ateistiskās audzināšanas darbs jāveic sistemātiski. Rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Bravins, novēlot skolotāju saimei labas sekmes šai mācību gadā, ieteic lielāku vērību

piegriezt kolektīvam un kolektīvajai audzināšanai. Patikami noskatījies uz skolas parauglauciņu izstādi, kur redzam, ka skolas guvušas labas sekmes dažādu kultūru audzēšanā. Tikai diemžēl, skolas neprot noformēt izstādes materialus, kā norādīja medotiskā kabineta vadītāja b. Zeiļa, proti, paskaidrojamu vietā, kā audzēt un ar ko mēslots, skola pieliek uzrakstu „biete”, „burkāns”, utt., lai gan šos augus katrs pazīst ļoti labi.

Ļoti sajūsmināja skolotāju saimi tas, ka nodaļas vadītājs b. Lustiks skolotājam bb. Katjakai un Bacānei pasniedza krūšu nozīmi par teicamu darbu un skolotājam bb. Valainei un Kalvānei Godarakstus. Pēc spraigās darba dienas skolotāji noskatījās arod biedrības organizēto kino izrādi un vakaru jautri pavadīja dejās.

Otro dienu ievadīja plašs un vispusīgs darbs pa sekcijām. Skolotāji pārsprieda jaunus darbu plānus, analizējot to pielietojšanu skolās. Daudzi skolotāji sagatavojuši referātus par zinātniski pedagogiskiem jautājumiem un nosprauž pusgada uzdevumus attiecīgos mācību priekšmetos.

Konferences gaitā iznāca arī satiriskā sienas avīze „Iz konferences dienas grāmatas”, kura atsedz trūkumus skolotāju darbā, aicina tos uzlabot un pārvērst savu darbu tikai par teicamas kvalitātes darbu.

Nobeigumā skolotāju konference pieņēma kopēju rezolūciju, atzīmējot sasniegto un kritizējot kļūdas, darbs stundā jāceļ vēl augstākā līmenī, saistot to cieši ar darbu kolchozos, audzinot jaunos pilsoņus par dedzīgiem Dzimtenes patriotiem.

O. Zieds

Sienas avīžu apskats

Labs saturs, bet paviršs noformējums

Kolchoza „Darbs” sienas avīzes jaunākais numurs, kurš iznācis augustā, kā tas arī iederas, runā galvenokārt par ražas novākšanu. Ar vārdu sakot, avīze ir tvērusi momentu un uzstājusies savu lasītāju priekšā ar savlaicīgiem materialiem.

Ievadraksts „Šogad pie ražas novākšanas nepielaidīsim zudumus” aicina kolchoza laudis gādāt par to, lai zuduma neietu neviens kilograms labības, kas audzēta pašu pūlēm un šogad padevusies labi. Te iet runa arī par sēklas materiāla ātrāku sagatavošanu ziemāju sējai. Ievada autors pamatoti ceļ trauksmi par graudu kaltēšanu. Šis signāls kolchoza valdei liek nopietni padomāt, kā iekārtoties, lai labību labi sagatavotu uzglabāšanai un sēklai.

Avīzes redakcijai iekārtojusi savā periodiskajā izdevumā ļoti vērtīgu un interesantu nodaļu. Tā saucas „Šīnī mēnesī”. Tur tiek ievietotas galvenokārt informatīvas ma-

terials. Nodaļu arī izmanto kā sava veida goda plāksni, kur atzīmē labākos kolchoza laudis. Vēlams būtu, lai avīzes slejās tam tiktu ierādīti mazliet plašāka vieta. Nav nekādas nepieciešamības aprobežoties ar vienu informāciju un vienu pirmrindnieku. Iespējams ievietot vismaz cilvēkus trīs un jaunākos kolchoza notikumus, kas bijuši vai paredzami, to var izteikt dažās rindinās daudz plašāk. Pie nodaļas „Šīnī mēnesī” redkoleģijai vairāk jāstrādā.

Sienas avīzē ievietoti arī citi lietišķi raksti. Viens no tiem norāda uz nopietniem trūkumiem MTS tehnikas izmantošanā, kas stipri iespaido ražas novākšanas gaitu.

Citā rakstīnā aizskarts jau sen sasāpējušais jautājums par kolchozu cūkkopju darbu un dzīves apstākļiem. Tie nekavējoties ir jāuzlabo, jo tik slikti, kādi tie ir kolchozā „Darbs”, nez vai ir vēl citā kādā kolchozā.

Palasot šo sienas avīzes numuru, patiešām var izjust, ka no tā slejām dvesmo lietišķīgs un darbīgs gars. Maz tukšu fražu un liekvārdības. Viss, par ko runā avīze, kolchozā ir pašreiz vissvarīgākais. Taču vienlaikus rodas arī cits iespaids. Šķiet, ka kaut kā trūkst. Pie tam trūkst tā, kas ir visām citām rajona kolchozu, uzņēmumu un iestāžu sienas avīzēm.

Kolchoza „Darbs” sienas avīzei pašreiz nav nosaukuma. No tā palikuši tikai dažī burti. Pēc tiem var spriest, ka kādreiz avīzes noformējums bijis glīts un pievilcīgs, taču tagad — ne avīzes nosaukums, bet karikatūra. Arī rakstīnī varēja būt glītākā rokrakstā un bez kļūdām.

Noslēgumā par kolchoza „Darbs” sienas avīzes saturu var teikt, ka citām redkoleģijām te ir ko pamācīties. Pamācīties tieši to, kādam jābūt sienas avīzes saturam un kāda nedrīkst būt tās forma.

A. Staris

Vainīgs viņš — 40 gradīgais

Divas reizes pieņemts darbā un atlaists

Vai visi mūsu pilsētas un rajona jaunieši un arī gados vecāki cilvēki, kas apmeklējuši Līvānu kulturas namā rīkotos deju vakarus un šī paša kluba pašdarbības koncertus, nepazīst b. Salenieku — bijušo kulturas nama akordeonistu? Liekas gan, ka pazīst. Bet vai tikpat daudzi zina, ka b. Salenieks labprātīgi saistījies ar alkoholu? Liekas, ka nē. Bet tomēr tas tā ir. Biedrs Salenieks ir apdāvināts cilvēks. Labi prot spēlēt uz akordeona. Savā laikā, gadi divi atpakaļ, viņu ļoti līksmi sagaidīja Līvānu bērnu dārza mazie audzēkņi, kad viņš tur ieradās ar akordeonu uz mazo nodarbībām. Vēl nevisai sen atpakaļ, šogad, mēs b. Salenieku redzējām uz kulturas nama skatuves, spēlējot estrādes orķestrī vai pavadot solo dziedājumus un tautisko deju izpildījumus. Bet kas ir šodien? Šodien b. Salenieks no darba kulturas namā atlaists. Atlaists tāpēc, ka sistemātiski dzer un kavē darbu. Tāpēc, ka dzērājiem nav vietas rajona kulturas dzīves centrā — kulturas namā. Vai tā ir pirmā reize, kad b. Salenieku dzeršana novedusi līdz „kritienam”? Nē. Jau gadu atpakaļ arī augusta mēnesī šo cilvēku šī paša kulturas nama vadība atlaida

no darba ar tādu pat motivējumu kā šogad. Vairāk kā pusgadu, tas ir, no 1956. gada augusta līdz šā gada maijam b. Salenieks nekur nestradāja, dzīvoja dīkdienībā, meklēja vieglu peļņu, kura aizgāja dzeršanai un pagiru lāpīšanai. Arī šogad nostrādātie četri mēneši kulturas namā nav izmainījuši b. Salenieka dzīves veidu.

Tagad pēc otrreizējas atlaišanas no darba šis jaunais cilvēks turpina dzeršanu un nemeklē pastāvīgu nodarbošanos, ja neskaita to, ka viņš ir pastāvīgs Līvānu tējnīcas bufetes viesis.

Vai b. Saleniekam reiz nebūtu skaidri jāatskatās uz savu pagātni, nopietni jāpadomā par savu ģimenes dzīvi, par tās locekļiem — bērnu un sievu, ka jādzīvo, jāstrādā tā, lai paša darbs celtu mūsu padomju dzīvi, lai augtu un kļūtu gaišāka paša ģimenes dzīve?

Biedri Salenieki! Jūsu bērna vārdā, visas sabiedrības vārdā lūdzam, apdomājiet savus soļus šodien! Aterieties valsts likumu par pilsoņu novietojumu piespiedu darbā ārpus sava rajona robežām un sargieties tikt sodīts ar šī likuma spēku.

R. Paklājs

Vēstules redakcijai

Lēts prieks par dārgu maksu

18. augustā, atsaucoties izliktajām afišām, aizgājām uz Līvānu kulturas namu uz dejām. 21.00, kā arī bija paredzēts, zāle bija atbrīvota no soliēm. Varēja uzsākt, bet par nelaimi apsoltais kulturas nama estrādes orķestris nebija vēl sanācis un veselas divas stundas jaunieši dejoja pie radiolas muzikas, citi gāja mājās, bet citi garlaikojās. 23.00 ieradās muzikanti, pāris dejas nospēlējuši, pazuda. Pēc tam uz skatuves kāpa augšā akordeonisti no

publikas. Un tā līdz vienam nakti. Beigās orķestris nospēlēja trīs atvadu dejas un cauri bija.

Vai Līvānu kulturas nama vadībai neliekas tāpat kā man un arī daudziem citiem apmeklētājiem, ka šādi organizēta atpūta ir mazliet par dārgu? Un vai nezina, ka šādas radiolas Līvānos ir vai katrā 4—5 mājā? Un tur var dejojot par brīvu.

P. Cišs

Kolchoza sanitārs prot «noplēst»

Trešdienas rītā saslima mana cūka. Griezies pie Skrebeļa Aloizija Pētera d., kurš kolchozā skaitās par sanitāru. Nepaspēju pat lāgā izteikt vārdu, kad cienījamais dakteris īsi un skaidri man pateica: — Nauda būs, braukšu, ja nē, palīdzību negaidi! Taču man kabatā tanī dienā nebija nevienas liekas kapeikas. Skrebelis, it kā saprazdams manu stāvokli, piebilda: — Rīt ceturtdiena, tirgus diena, brauc un pārdod olas, speķi un kādus tur produktus.

Tā es arī darīju. Nākošā dienā pirmais, ar ko mani

dakteris uzrunāja, bija: — Vai nauda ir? Un, kad izrādījās, ka man bija 40 rubļu, Skrebelis par braukšanu pie slimās cūkas pat dzirdēt negribēja. Trūka vēl desmit rubļu. Beigās 50 rubļu Skrebelim Aloizijam bija rokā un viņš apskatījās manu cūku. Taču nekā daudz nepalīdzēja.

Tā, lūk, sanitārs prasa no kolchozniekiem ne tik daudz par zālēm, cik par braukšanu. Vai arī mūsu kolchozā sanitārs nevarētu būt pieejamāks?

A. Liepnieks,
kolchoza „Darbs”
kolchoznieks

Kolchozam jauns nosaukums

27. augustā Maļenkova vārdā nosauktajā kolchozā notika kolchoznieku kopsapulce, kura nosodījusi antipartejisko grupu PSKP CK Prezidijā, nolēma turpmāk saukt bijušo Maļenkova vārdā nosaukto kolchozu par kolchozu „Druva”.

A. Jērāns

Redaktore H. JEROFEJEVA